

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy, „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 202.

Kraków, środa 30 sierpnia 1944

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu portu zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odnośnikiem do domu 6.50 zł. W Rzeszy z dopłatą portu 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Sowieckie warunki kapitulacji Rumunii.

U progu wojny domowej i anarchji.

Berlin, 29 sierpnia. Narodowy rząd rumuński został poinformowany przez wysokich oficerów armii rumuńskiej o warunkach kapitulacji, postawionych Rumunii. Żądania sowieckie brzmią następująco:

1) Armia rumuńska zatrzymuje swą broń, o ile będzie użyta do walk w Transylwanji.
2) Cała armia rumuńska ma natychmiast wydać swe zapasy broni i amunicji naczelnej komendzie sowieckiej. Posiłki dla formacji, użytych przeciwko Węgrom, będą regulowane przez pełnomocników sowieckich.

3) Rumunja oddaje natychmiast do dyspozycji Związkowi Sowieckiemu 1,4 miliona robotników i dalszych 100.000 specjalistów, architektów, inżynierów, budowniczych i monterów dla odbudowy zniszczonych obszarów w Związku Sowieckim. Do cyfry tej są wliczone zdeobilizowane części armii rumuńskiej.

4) Powrót rumuńskich jeńców wojennych ze Związku Sowieckiego uzależniona się od całkowitego wykonania zadań, przekazanych rumuńskiemu korpusowi ekspedycyjnemu. Powrót partjami jeńców wojennych po tym terminie będzie regulowany stosownie do wypełnienia zadań, nałożonych na Rumunję.

5) Sowieccy i inni aljancji jeńcy wojenni, znajdujący się w rękach rumuńskich, mają być natychmiast wydani wojskom wkraczającym do Rumunii i w razie konieczności uzbrojeni w broń rumuńską.

6) Besarabię i Bukowinę włącza się niezwłocznie ponownie do Związku Sowieckiego.

7) Północną Dobrudżę podporządkowuje się warunkowo aż do ostatecznego uregulowania po zakończeniu całej wojny sowieckiej naczelnej komendzie, jako bezpośrednią strefę administracyjną.

8) Kontrolę nad żeglugą dunańską obejmuje na czas trwania wojny sowiecka komenda naczelna.

9) Bezpośrednie wskazówki co do oddania do dyspozycji baz lądowych, powietrznych i morskich wydaje naczelna komenda sowiecka.

10) Warunki w sprawie odszkodowań będą zakomunikowane rządowi rumuńskiemu w późniejszym terminie.

11) Rząd rumuński przyjmuje odpowiedzialność za to, że wszystkie rumuńskie władze wojskowe i cywilne niezwłocznie wykonają wszystkie zarządzenia i żądania sowieckiej naczelnej komendy.

12) Rząd rumuński zobowiązuje się po zakończeniu działań wojennych dać sposobność narodowi rumuńskiemu do przeprowadzenia głosowania na zasadach demokratycznej procedury wyborczej o swej przyszłej formie rządu.

13) Związek Sowiecki wyraża już dzisiaj gotowość wycofania czerwonej armii z obszaru państwa rumuńskiego po wejściu w życie układu pokojowego.

W ciągu ostatnich 48 godzin nadeszły do Berlina wyczerpujące informacje o sytuacji w Rumunii, która — jak się okazuje — jest dość chaotyczna.

O jakimś jednolitem sprawowaniu władzy nie może być mowy. Kraj zdaje do anarchji i wojny domowej. W szczególności słychać, że w różnych miejscowościach formacje wojsk rumuńskich objęły po stronie wojsk niemieckich ochronę urzędów administracyjnych i władz przeciwko partyzantom, komunistom i zwolennikom Michała, natomiast w innych miejscowościach wojska rumuńskie składają broń. W różnych miastach zachowanie się wojsk, idących za wskazówkami kliki, zgrupowanej koło Michała, doprowadziło do gwałtownych walk.

Wyborowe oddziały armii rumuńskiej kontynuują w pewnych częściach frontu w dalszym ciągu wspólnie z Niemcami walkę przeciwko wspólnemu wrogowi bolszewickiemu. Inne wojska rumuńskie na froncie w krótkiej drodze złożyły broń, względnie wycofały się z linii bojowych. Połączenia komunikacyjne w Rumunii prawie w zupełności zamarły.

W samym Bukareszcie toczą się walki. Stolica kraju jest otoczona prawie zupełnie przez wojska niemieckie, przeciwko którym wystąpiły formacje rumuńskie, stojące pod rozkazami generała Theodorescu.

O losie rządu rumuńskiego i króla Michała słychać niewiele informacji. Udało się ustalić jedynie tyle, że część ministrów uciekła już na wieś, kilku innych wogóle nie można odnaleźć. Król Michał, który według pewnych informacji czyni dość bez-

już nad sytuacją, ma się nosić z myślą o puczu i wyłączeniu kraju.

Jeżeli liczy się on z milczącą tolerancją Rzeszy, przy przeprowadzaniu swego planu, to gruntuje się mylić. Strona niemiecka absolutnie nie myśli popierać takiej próby.

Marjonetkowa rola króla Michała

Belgrad, 29 sierpnia. „Od Kiereńskiego prowadzi prosta linja do Badoglia i króla

Klika dworska oszukała naród rumuński.

Beznadziejna sytuacja po przyjęciu warunków sowieckich.

(tp) Berlin, 29 sierpnia. „Zasłoną, jaką król rumuński i jego zwolennicy starali się zakryć swoje haniebne pertraktacje, rozdarł obecnie urzędowy komunikat sowieckiej agencji „TASS” w sprawie warunków zawieszenia broni dla Rumunii” — pisze korespondent dyplomatyczny niemieckiego biura informacyjnego.

Z poszczególnych punktów tych warunków zawieszenia broni, podyktowanych przez Moskwę wynika, że król Michał i jego klika dworska świadomie oszukała naród rumuński, kiedy zapowiadali, że wprowadzą Rumunję z wojny. Warunki sowieckie przyjął dwór bukareszteński bez żadnych zastrzeżeń. Są one równoznaczne z poddaniem się bolszewizmowi. Żądanie Moskwy, aby wojska sowieckie mogły wkroczyć na terytorium rumuńskie „w razie gdyby tego wymagała sytuacja wojenna” daje bolszewikom sposobność do obsadzenia całej Rumunii, a temsamem do przygotowania odpowiadającego ich własnym życzeniom komunistycznego „nowego ładu”. Można to przyjąć tembardziej, ponieważ warunki, opublikowane przez agencję „TASS” nie zawierają żadnej formalnej gwarancji odnośnie do tego, jakoby w strukturze społecznej Rumunii nie miały zajść żadne zmiany.

Michała — tak pisze „Novo Vremje” w związku z wiadomością, że Churchill zaakceptował warunki Sowieców dla Rumunii, a nawet nazwał je wielkoduszniemi.

„Anglia zawsze obiecywała niebo na ziemi”, powiada to pismo. Odkąd jednak Londyn wtracił Polskę we wojnę, pociągnięcia tego rodzaju są dostatecznie znane. Król Michał nie jest niczem innym jak tylko manekinem którym bawią się Moskwa, Londyn i Waszyngton.

Wspomina się jedynie o możliwości „ponownego przywrócenia niezawisłości i suwerenności”. Jest to jednak tylko formuła, która — jak to wykazuje gra Moskwy z Polakami — będzie można interpretować według własnego uznania Kremla. Z tego powodu nie można także przywiązywać żadnego praktycznego znaczenia do oświadczenia, że Sowieci pragną zadowolić się granicami z roku 1940.

Zgoda Moskwy na ponowne odbicie Siedmiogrodu, będącego jak wiadomo, prowincją węgierską, należy uważać nie jako gest wobec narodu rumuńskiego, lecz za intrygę polityczną. Moskwa przy pomocy tego szachującego pociągnięcia zamierza odwrócić uwagę Rumunów i rzucić ich w odnety nowego ryzykownego przedsięwzięcia, aby zająć części armii rumuńskiej na granicach kraju, co umożliwi czerwonej armii przeprowadzenie bez przeszkód w Rumunii swoich własnych planów.

Korespondent dyplomatyczny DNB kończy swoje rozważania słowami:

„Jeżeli chodzi o warunki Moskwy wobec Rumunii, to można wydać tylko jeden sąd: król Michał i jego klika przez przyjęcie warunków sowieckich przygotowali chaos, przezem Moskwa przyznała obecnie zdraycom rolę jakiegoś Kiereńskiego”.

Balkany strefą wpływów sowieckich?

(tp) Berlin, 29 sierpnia. Na marginesie pogłosek, obiegających zagranicą, że Anglija i Amerykanie starają się zahamować obecnie aspiracje sowieckie na Bałkanach oświadcza się w Berlinie, że pomiędzy mocarstwami zachodnimi a Unją Sowiecką istnieją zdawna obowiązujące umowy i że nie ma żadnych oznak, aby umowy te poddane być miały jakiegokolwiek rewizji.

Jeżeli puszcza się w świat pogłoskę, jakoby Anglija zdawali się stosować inny kurs na Bałkanach, to chodzi w danym wypadku o widoczną sztuczkę propagandową. Zamierza się usmierzyc uzasadnioną troskę narodów bałkańskich odnośnie do niebezpieczeństwa bolszewizacji i odnośnie do

chaosu, jaki z niej zagraża.

Podkreśla się przy Wilhelmstrasse, że Anglija i Ameryka w chwili obecnej nie mają ani zamiaru, ani też zdolności do tego, aby uprawiać na Bałkanach inną politykę, aniżeli dotychczasową, to znaczy, że uznają one Bałkany jako strefę zainteresowań sowieckich.

Otwarte pozostawia się zagadnienie, czy Anglija kiedyś w czasach późniejszych pod wpływem rozważań politycznych byłaby w stanie zakwestjonować te lub owa pozycje sowiecka na Bałkanach. Zdaniem kół tutejszych bynajmniej wykluczać nie można takiej możliwości wobec znanej mentalności brytyjskiej.

Stalowe ścianki zniszczonego czołgu alianckiego stanowią doskonałą ochronę

Niem. poseł w Bułgarii składa sprawozdanie w Berlinie.

Berlin, 29 sierpnia. W dobrze poinformowanych kręgach informują, że poseł niemiecki w bułgarskiej stolicy Sofji przebywał u ministra Rzeszy dla spraw zagranicznych, celem przedstawienia sprawozdania i w międzyczasie powrócił do Sofji, celem omówienia z rządem bułgarskim bieżącej sytuacji.

Ambasador USA nie cieszy się sympatią rządu brytyjskiego.

Genewa, 29 sierpnia. Rząd angielski wezwał ambasadora Stanów Zjednoczonych w Londynie Philippsa, aby opuścił Londyn — jak o tem donosi na podstawie wiadomości brytyjskiej służby informacyjnej komentator nowojorski dziennika „Washington Post” Pearson.

Philipps doprowadził — tak brzmi doniesienie dziennika Stanów Zjednoczonych — angielskich dyplomatów do białej gorączki, zwłaszcza z powodu swego listu do Roosevelta, w którym w gwałtowny sposób krytykuje brytyjską politykę w Indiach. Na podstawie tego listu, który przedrukowano w „Washington Post”, wywołując wielką sensację, zażądano ze strony brytyjskiej natychmiastowego wyjaśnienia.

Eden miał zakomunikować departamentowi stanu, że Philipps jest „Persona non Grata” w Londynie i że Anglija są Indje więcej warte aniżeli tysiące Philippsów. Zresztą co do tej całej afery oświadczył, że list ten wyraża, jak przedtem, tak i obecnie jego opinie o Indiach i brytyjskiej polityce indyjskiej i że jest mu tylko przykro, iż list ten został opublikowany. Ma on nadzieję, że inne tego rodzaju listy, w których jeszcze ostrzej się wyrażał, nie dostaną się do wiadomości publicznej.

Cordell Hull zakomunikował, że wspomniany list dostał się do publicznej wiadomości przez podsekretarza stanu Sumnera Wella.

Jedyną zadanie Węgier:

Obrona granic.

Budapeszt, 29 sierpnia. Kierownik partji „Życie Węgierskie” hr. Teleki pisze w dzienniku „Magyarország” w sprawie rozwiązania wszystkich stronnictw na Węgrzech, że rząd ta decyzją dowiodł, iż słusznie odgadnął jedyną zadanie, jakie stoi przed Węgrami, wolnymi od wszelkich partyjno-politycznych działań: mianowicie obronę swych granic. Tak brzmi przykazanie w obecnej historycznej chwili. Polityka węgierska, uwolniona od partji, oznacza przejście do nastawionej prawicowo jedności narodowej.

Z tego wynika także konieczność bezkompromisowego trzymania się dróg, prowadzących do urzeczywistnienia reform społecznych. „Musimy być zjednoczeni — stwierdza Teleki — aby móc skutecznie wystąpić przeciw śmiertelnemu niebezpieczeństwu bolszewizmu, w ten bowiem sposób utrzyma się nasz naród, a my zostaniemy Węgrami. Prowadzimy sprawiedliwą walkę, niż nasi przeciwnicy”.

Wojna domowa we Francji.

Sztokholm, 29 sierpnia. Dziennik „Dagens Nyheter” donosząc o walkach pomiędzy grupami francuskimi w Marsylii, pisze, że walki wśród ludności francuskiej w tym południowo-francuskim mieście portowym noszą charakter wojny domowej. Ulice znajdowały się pod gradem kul i ognia karabinów maszynowych walczących ze sobą wzajemnie francuskie grupy, często w bardzo krótkim czasie sądzono i zastrzelono.

Więzienia są przepelnione. Ludzie tam zamknięci patrzają przed siebie błędnie, jak zahypnotyzowani. Więźniów, jakich brały wzajemnie francuskie grupy, często w bardzo krótkim czasie sądzono i zastrzelono.

Sytuacja żywnościowa w Rzymie dalej niedostateczną.

Medjoian, 29 sierpnia. Zaopatrzenie w środki żywności miasta Rzymu przedstawia się dla rządu Bononięgo — jak się stamtąd dowiadujemy — dotąd jako nierozwiązalny problem.

Głównym tego powodem jest fakt, że anglo-amerykańskie władze okupacyjne, mimo usilnych interwencji włoskich czynników, oświadczyły, że nie są w możności zmniejszenia obecnie przyznanych racji przydziałowych. W przyszłym miesiącu będą rozdzielane racje w wysokości 70 gramów mięsa wędzonego lub kiełbasy. Mięso w innych

Zacięty opór niemieckich punktów oparcia w Paryżu.

Ciężki ogień odwetowy „V 1” skierowany jest na Londyn.

Berlin, 29 sierpnia. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych donosi z głównej kwatery Führera w dniu 28 sierpnia:

W rejonie na zachód od Rouen nieprzyjacieli atakowali ostro również wczoraj nasze strażnice tylnie na południowym brzegu Sekwany, zatrzymał się jednak wężdzie w skoncentrowanym ogniu obronnym.

Nieprzyjacielski przyczółek mostowy na wschód od Elbeuf ścięto w kontratak. Ponowne ataki nieprzyjacielskie załamały się tam, przyczem zniszczono 20 czołgów i 6 pancernych wozów zwiadowczych.

Na północ od Mantes nieprzyjacieli usiłowali rozszerzyć swój przyczółek mostowy, zdołał jednak osiągnąć tylko nieznaczny zysk terenowy, pomimo udziału znacznych sił piechoty i czołgów.

Nieliczne niemieckie punkty oparcia stają się w Paryżu nadal uporczywy opór. Ataki przeciwnika, wspierane czołgami, skierowane z miasta na północny wschód, zmuszono do zatrzymania się w kontratakach.

W rejonie na południowy wschód od Paryża nieprzyjacieli wyparli w gwałtownych walkach nasze wojska nad dolną Marne.

Wezwwanie do poddania się, skierowane przez północnych Amerykanów do komendanta twierdzy Brest, zostało odrzucone. Nieprzyjacieli przystąpił wobec tego wczoraj do ataku na wielką skalę znacznymi siłami piechoty i czołgów. Walki przybrały wciągnąć na gwałtowność w ciągu dnia.

Załoga Brestu odrzuciła jednak, wspierana skutecznie baterjami wojska lądowego, marynarki oraz przeciwlotniczymi, wszystkie ataki. Przeciwnik poniósł wysokie krwawe straty i stracił 7 czołgów. Kilka lokalnych punktów włamania na przedpolu twierdzy zaryglowano.

Nasze poruszenia w dolinie Rodanu przebiegały planowo. Kilka prób nieprzyjaciela usadowienia się od wschodu na szosie prowadzonej przez dolinę spełziło na niczym.

Promy bojowe i ścigacze zatopili w rejonie morskim na zachód od Fecamp w ciężkim starciu z silnie ubezpieczoną formacją krawozłazów jeden nieprzyjacielski kontrtorpedowiec i jeden ścigacz. Dwie własne jednostki zaginęły, inne zostały uszkodzone. Przed wybrzeżem południowo-francuskim włoskie środki bojowe uszkodziły ciężko celną torpedą jeden krawozłaz nieprzyjacielski.

W rejonie francuskim zlikwidowano w walce 174 terrorystów.

Ciężki ogień odwetowy „V-1” skierowany jest na Londyn.

We Włoszech nieprzyjacieli dokonywał na odcinku Arno kilku bezskutecznych wypadów zwiadowczych. Na wybrzeżu adriatyckim pozostały bez skutku silniejsze ataki przeciwnika.

W Rumunii nasze wojska toczą dalej ciężkie walki przełamujące po obu stronach dolnego Prutu. W dalszym wypadzie ku południowi i zachodowi nieprzyjacieli przekroczył Seret i zajął Focani, pomimo zażartej obrony naszych wojsk. Stracił on tam wiele czołgów.

Kontrataki niemieckich i węgierskich wojsk przebiegają pomyślnie przeciwko próbie przeciwnika wtargnięcia na Węgry poprzez wschodnie Karpaty. Pod Pistraneam i na północny zachód od miasta załamały się ataki sowieckie.

Na przyczółku mostowym nad Wisłą na zachód od Baranowa są w toku gwałtowne walki zaczepne i obronne. Pomędzy Wisłą a Narwią bolszewicy kontynuowali swój atak na większą skalę i rozszerzyli go ku północy na odcinek rzeki Bóbr. Odparto ich

Żona Czangkajszeka ciężko zachorowała.

Sztokholm, 29 sierpnia. Jak donoszą z Waszyngtonu, w niedzielę czungkijsko-chiński minister skarbu Kung podał do wiadomości, że żona Czangkajszeka poważnie zachorowała.

Za kilka tygodni przybędzie ona do Stanów Zjednoczonych — aby tam poddać się „bardzo koniecznym zabiegom”.

Szwecja u progu wyborów.

Sztokholm, 29 sierpnia. W ramach propagandy przedwyborczej w związku ze zbliżającymi się wyborami w Szwecji prócz premiera szwedzkiego, przemawiali w niedzielę ministrowie aprowizacji, minister komunikacji, minister obrony krajowej, minister bez teki Domeoc, minister sprawiedliwości oraz kanclerz uniwersytetu.

Premier szwedzki wywołał m. in. że w ostatnich czasach często zasiadali komuniści w rządach narodowych u boku reprezentantów kierunków mieszczanek. Stosunek taki żadną miarą jednak nie może być stosowany w warunkach szwedzkich. Socjal-demokracja szwedzka na rocznym swym kongresie partyjnym postanowiła jednomyślnie odrzucić wszelką wspólnotę lub wszelką współpracę z komunistami. Mówca był zdania, że nie należy przypuszczać, aby możliwa była jakaś zasadnicza zmiana w sytuacji parlamentarnej w Szwecji i to po dokonanych wyborach.

Szwedzki minister aprowizacji Gjoerens przemawiał za utrzymaniem pewnych zarządzeń wojennych, jak racjonalizacja, kontroli cen i t. p. i to jeszcze na dłuższy okres po wojnie.

w gwałtownych walkach. Kilka włamań zaryglowano.

Na północny zachód od Mitawy, na północny zachód od Modohn i na północny zachód od Walk załamały się wobec zaciętego oporu naszych wojsk gwałtowne ataki nieprzyjacielskie.

Punkt ciężkości operacji bojowych leży pomiędzy Paryżem a średnią Marną

Berlin, 29 sierpnia. Główny ciężar walk w rejonie północno-francuskim spoczywa teraz więcej jeszcze aniżeli przedtem na barkach północnych Amerykanów.

Armia generała Pattona prowadzi obecnie w praktyce wszystkie godne wzmianki działania bojowe począwszy od dolnego biegu Sekwany aż po rejon Paryża i po Marne. Równocześnie zaś jednostki brytyjskie i kanadyjskie stoją nieomal tak, jak gdyby z bronią u nogi. Dowództwo północno-amerykańskie przesunęło przytem punkt ciężkości swych operacji w coraz to większej mierze do rejonu pomiędzy Paryżem a środkowym biegiem Marny.

Niemiecki przyczółek mostowy na południe od Sekwany był wczoraj celem bardzo silnego skoncentrowanego nacisku zmasowanych formacji zaczepnych, przytem punkt ciężkości ataków amerykańskich z ajdował się na obszarze na wschód Elbeuf. Pomimo niezwykle silnego ognia huraganowego i bezustannych nalotów udało się wojskom niemieckim utrzymać się wszędzie w całej pełni na swych stanowiskach. Tam, jak naprzykład pod Elbeuf, gdzie udało się Amerykanom włamać w linie niemieckie, odrzucano ich z powrotem natychmiastowym przeciwuderzeniem grenadierów niemieckich. Amerykanie stracili przytem łącznie 39 czołgów oraz liczną ciężką działą.

Próba jednostek amerykańskich przekroczenia Sekwany powyżej Elbeuf, została odparta. W ręce obrońców niemieckich wpadło przytem 25 czołgów i dział szturmowych.

W rejonie pod Les Andelys jednostki

Nieudane akcje czołgów sowieckich pod Rakowem.

Berlin, 29 sierpnia. W uzupełnieniu niemieckiego komunikatu wojennego z 28 sierpnia podają następujące szczegóły o walkach na froncie wschodnim:

Podczas gdy dzień wczorajszy miał na wschodnim skrzydle Podkarpacka w dalszym ciągu przebieg spokojny, to bolszewicy z rejonu włamania pod Baranowem kontynuowali dalej swoje zacięte ataki w kierunku południowo-zachodnim. Nie udało im się jednak nigdzie nadszarpać linii niemieckich, natomiast lokalnie niemieckie przedsięwzięcie wypadowe koło Stopuicy doprowadziło do pełnego sukcesu. Linie niemieckie zdołano tu posunąć naprzód o kilka kilometrów, co doprowadziło do znacznego skrócenia frontu. Ogółem zniszczono przytem 13 czołgów sowieckich.

Bardzo ciężkie walki rozwinęły się w rejonie Rakowa, gdzie bolszewickim siłom pancernym udało się odciąć jednostki niemieckie od ich połączeń pozafrontowych. Bolszewicy starali się koncentrycznymi atakami zniszczyć formacje niemieckie. Wskutek przeciwwatku pancernego niemieckiej grupy bojowej, która od zachodu włamała się do pierścienia okrażającego, zo-

Sytuacja bojowa we Włoszech.

Berlin, 29 sierpnia. W uzupełnieniu niemieckiego komunikatu wojennego z dnia 28 bm. podają następujące szczegóły odnośnie sytuacji wojskowej na froncie włoskim:

W ciągu dnia 27 bm. nie doszło do żadnych walk godnych uwagi. Koncentracje wojsk na środkowym i wschodnim odcinku frontu pozwalały się natomiast domyślać, że na obu tych miejscach rozpoczyna Anglii wkrótce wielkie ataki.

W rejonie na wschód od Florencji przy użyciu silniejszych formacji myśliwicy i pod osłoną sztucznej mgły usiłowali Anglii przeszkodzić wojskom niemieckim, które umożliwiły się na pozycjach górskich, w obserwacji swych ruchów. Zupełnie jednak wyraźnie rozpoznano angielskie przygotowania, które też artylerja niemiecka wzięła skutecznie pod swój ogień. Na północny wschód od Pontassieve przy pomocy czołgów i piechoty umieszczonej w czołgach odparto nieprzyjacielskie wypadki zwiadowcze.

Podczas gdy na wybrzeżu liguryjskim koncentrują się formacje amerykańskie, Anglii zmuszeni byli na odcinku morza Adriatyckiego silnie zdziatkowane wojska najemników polskich zastąpić kontyngentami angielskimi i kanadyjskimi. Przytransportowali oni świeże formacje czołgów oraz sasiadowali na stanowiska liczne

Nieprzyjaciela, który posunął się do rejonu na północ od Dorpatu, powstrzymano w kontratak.

W walkach powietrznych i ogniem artylerji przeciwlotniczej i lotnictwa zestrzelono ponad frontem wschodnim 50 samolotów nieprzyjacielskich.

Nieprzyjacielskie bombowce zaatakowały za dnia pod osłoną chmur kilka miejscowości w Niemczech zachodnich i północnych, m. l. Dulsburg i Emden. Dalsze naloty skierowały się na obszar górnośląski.

W nocy pojedyncze samoloty nieprzyjacielskie zrzucały bomby na Mannheim i Ludwigshafen. Podczas tych nalotów zestrzelono 24 samoloty nieprzyjacielskie.

„Pięć pancerna” jest gotowa do działania. Grenadier bierze na cel nieprzyjacielski czołg.

Rywalizacja gospodarcza aliantów.

Ostry atak senatora Stanów Zjednoczonych przeciwko Anglii.

Lizbona, 29 sierpnia. W licznych rozmowach prasy angielskiej, jak również w przemówieniach, wygłaszanych przez znane czołowe osobistości gospodarki angielskiej, oraz przez polityków, odzwierciedliła się wzrastająca troska, panująca w szerokich kołach angielskich wobec stale potęgującego się wysiłku gospodarczego Stanów Zjednoczonych w porównaniu do gospodarki Wielkiej Brytanji.

Obecnie także brytyjski minister dla produkcji samolotów, Sir Stafford Cripps, w przemówieniu swem zajął stanowisko odnośnie do tematu zubożenia, grożącego Anglii. Znamiennym jest, że pomijając zupełnie walkę konkurencyjną, istniejącą pomiędzy Anglią a Ameryką, uroił sobie Cripps, że stałość gospodarcza Anglii przedstawia wielkie zainteresowanie dla narodów całego świata.

W związku z tem oświadczył on, że jeżeli Anglija nie odzyska „dostatecznie szybko” swego standardu przedwojennego, wówczas nie będzie istnieć żadna możliwość podtrzymania życia na stopie przedwojennej.

„Anglicy nigdy nie troszczyli się o to, skąd mają brać pieniądze. Jedyną kwestją, która ich interesuje jest to, aby je dostać. Starają się oni dlatego systematycznie, drogą lombardowych kredytów okradnąć naród amerykański i chcieliby amerykańskimi pieniędzmi odbudować swe staro-szlacheckie zamki”.

Z takimi oskarżeniami przeciwko brytyjskiemu rządowi zwraca się — jak obecnie wyjawia „Chicago Daily Telegraph” — senator Stanów Zjednoczonych Ellender w publicznym oświadczeniu, złożonym przed senatem do społeczeństwa Stanów Zjednoczonych.

Senator ten, który zresztą nie należy do republikańskiej opozycji, lecz jest członkiem demokratycznej partji Roosevelta, oświadcza, że wyczerpującego materiału do jego stwierdzeń dostarczyli mu amerykańscy oficerowie, którzy zatrudnieni są w amerykańskim korpusie inżynierów w Anglii. Pod pozorem pokrywania koniecznych potrzeb żołnierzy amerykańskich usiłuje rząd angielski z wielkim rozmachem odbudować i wyrestaurować stare, grożące ruiną zamki szlacheckie, aby potem ogromnymi kosztami tych robót renowacyjnych obciążyć nie Anglików, lecz Amerykanów drogą systemu rachunkowego z kredytów lombardowych.

Jak dalej stwierdza Ellender, w wielu wypadkach wyposażone zostały stajnie wielkich brytyjskich dóbr i szlacheckich siedzib w zupełnie nowe dachy dlatego tylko, że byli tam chwilowo rzekomo pomieszczeni amerykańscy żołnierze — i to wszystko na koszt oczywiście Amerykanów.

Fiński komunikat wojenny.

Helsinki, 29 sierpnia. Fiński komunikat wojenny z 28 sierpnia brzmi:

Na przemyku Karelskim rozproszone mniejsze nieprzyjacielskie oddziały wypadowe. Na północny wschód od jeziora Ładoga i w rejonie Ilomantsi na kilku odcinkach żywsza nieprzyjacielska działalność ogniewa i oddziałów wypadowych. Nieprzyjacielskie ataki, podjęte w kilku miejscach w sile dochodzącej do kompanji, odparto.

Z pozostałych odcinków frontowych nie ma nic szczególnego do doniesienia.

Rozbudowa portu w Barcelonie.

Madryt, 29 sierpnia. W hiszpańskich kołach spedytorskich i armatorskich podnosi się konieczność uruchomienia robót w planowanym wolnym porcie Barcelony, aby w przewidzianym czasie Barcelonę, zgodnie z istniejącymi planami rozbudować na największy port śródziemnomorski i jeden z największych portów świata.

Ogólny plan przewiduje inwestycje kosztem 550 milionów pesetów, z czego wnioskować można o rozmiarach robót budowlanych i urządzeń portowych. Według tego projektu przewidziane jest także urządzenie wielkiej stoczni.

W kilku wierszach.

Jak zakomunikowano z Londynu, 28 osób poniosło śmierć podczas katastrofy samolotu aljantowego, który w poniedziałek we wczesnych godzinach porannych spadł w Prestwick (Ayrshire). W liczbie tej zginęło 7 członków załogi samolotu, 14 pasażerów i 5 mieszkańców zburzonego domu.

* Dyrekcja poczt chorwackich oznajmiła, że Komunikacja pocztowa z Hiszpanją, Portugalją i Francją została wstrzymana.

Żołnierze USA nie mogą się żenić z Francuzkami.

Sztokholm, 29 sierpnia. Dziennik „Washington Post” donosi, że dowództwo wojsk Stanów Zjednoczonych nie życzy sobie, aby żołnierze północno-amerykańscy żenili się z Francuzkami. Dlatego też w podręczniku, który co dopiero wyszedł z druku, przestrzega się wszystkich żołnierzy Stanów Zjednoczonych, aby nie utrzymywali stosunków z Francuzkami.

Administracja wojskowa pod żadnym warunkiem ani teraz, ani też później nie myśli transportować do Stanów Zjednoczonych francuskich krewnych żołnierzy amerykańskich.

KRONIKA

SIERPIEŃ
29
Wtorek

Dziś: Ściegie Jana Ch.
Jutro: Róży Limański.

Dziś obowiązuje zaciemnienie od g. 20.00 do 5.20

Kwiaty na balkonie są piękne, ale...

(tp) **Kraków**, 29 sierpnia. Ludziom gorąco — a doniczkowym kwiatkom skwar też dokuczają. Więc je podłacz trzeba. Dzieje się to zazwyczaj pod wieczór. Lepiej jest o tej porze mieć się na baczność i przechodząc obok okwieconych domów — trzymać się raczej krawężnika. Gdyby jednak zdarzyło się jakieś pokropienie, uprzedzić sobie należy to, że w myśl postanowień miejskich wydanych w wieku XIV-tym „kopę groszy płaci ten, kto przechodzący z domu obleje“.

Natomiast trudno w starych wilkierzach znaleźć miejsce, gdzieby określona była kara na tych, co z balkonów pomyje wylewają i śmiecie na głowy przechodniów zmiatają; balkonów jak wiadomo w średniowiecznym Krakowie nie było.

Przy tych dwóch okazjach dowiedzmy się, jakie jeszcze istniało w dawnych czasach prawo ulicy. Czytamy więc, że „wilkierz z roku 1373 obowiązuje każdego właściciela domu do zamiatania ulicy wzdłuż swojego budynku aż do połowy rynny granicznej, do stawiania mostków jezdnych własną robotą z materiału przez miasto dostarczonego. W rynku zamiatą się na 16 łokci od domu; takie były przepisy w Krakowie. Nie wolno było również jeździć w nocy sankami, a w dzień targowy jeździć przez rynek. W roku 1639 „IchMość pp. Komisarze Króla Jego-Mości, także Urząd Miejski nakazuje, aby w bramach miejskich wozów i sań stawiano, kominów aby w bramach nie było, ani żadnych smazonek; kielbas (w sieniach) nie smażono — świnia, bydła, aby w mieście nikt nie chował“.

Takie to były kiedyś przepisy porządkowe. — Trzymano się ich skrupulatnie, bo kary ściągano srogie. Kara, raz lub drugi ściągana, daje najlepszą naukę, jak nie należy postępować na przyszłość. Dziś organa porządku publicznego mniej baczą na poruszone sprawy. Nie znaczy to jednak, że z balkonu wolno lać wodę bezkarnie przechodniowi na głowę.

W walce z ogniem i zniszczeniem

(tp) **Kraków**, 29 sierpnia. Cofnijmy się myślą wstecz, aż do czasów Kazimierza Wielkiego, kiedy to Kraków przebudowywał się przechodząc z budynków drewnianych na murowane. Sprawa to długa i obliczona nie na jedno trwanie życia ludzkiego; siła rzeczy przeprowadzenie jej rozciągnąć się musiało na całe dziesiątki lat. Otóż, wobec tego, że budynków drewnianych było nateczas dużo, ogień był największym nieprzyjacielem miasta. **Nic dziwnego, że o obronie przed ogniem zaczęto myśleć dość wczesnie.**

Uchwały z XIV wieku groziły proskrypcją z miasta temu, kto przed ogniem uciekał, zamiast to okrzyknąć. Kto pierwszy z wodą do ognia stanie, otrzyma z Kasy miejskiej nagrodę za pierwsze wiadro. Uchwały oje w miasta z 1375 roku postanawiają: „nakazuje się wszystkim łaziebnikom, że jak ogień wyładnie, wszyscy z swoją czeladzią z wiaderkami przybieść mają do ognia, a każdy łaziebnik z wanną ze swej łaźni“. W ówczesnych czasach biegać do ognia bez narzędzia ratunku dostawał się do więzienia. Na rogu każdego kwartału — postanawiały przepisy — mają wisieć oseeki. Późniejsze postanowienia powołały wszystkich mieszczan kwartału do zgromadzenia się na miejscu pożaru; przestrzegano, aby „luźne kobiety“ nie śmiały się tam pokazywać.

Oczywiście środki te były niedostateczne, dla braku zawodowej straży stałej ratunek w gruncie rzeczy był „na ochotnika“ i najczęściej spóźniony; nim zbiegli się na miejsce ratownicy, pożary przybierały zazwyczaj rozmiary katastrofy i pochłaniały całe dzielnice miasta, jak to się wielokrotnie zdarzało. Dlatego też nie licząc na zewnętrzną pomoc, każdy dom posiadał oseeki, wiaderka i kadz z wodą. W wielu domach widzi się dotąd w sklepianach sieni wielkie kółka żelazne, na których wieszano drabinę. Od XIV wieku zapisana jest w wydatkach miejskich **placa strażnika na wieży Marjaćkiej, który krzykiem a tubą pożar obwoływał**, alarmował, bijąc w dzwon, w nowszych czasach kierunek pożaru w dzień czerwona chorągiew, w nocy zaś czerwona latarka wskazywał. Stąd to wyższa wieża Marjaćka zwala się strażnicą.

Dopiero na początku XIX stulecia urządzono pewne pogotowie pożarne, a od roku 1867 należycie zorganizowany korpus strażacki z wszelkimi przyborami, z którym współdziałała członkowie Towarzystwa Ochotniczej Straży Pożarnej.

Zapewne ojeowicie miasta uchwalając ten i ów przepis o sposobach obrony przeciwpożarowej nie przynęszali w swych najśmielszych snach iż fundamenty obrony przeciwpożarowej XX wieku kładą. Ludzie XIV wieku nie domyślali się, iż te same haki, oseeki, drabiny, kubły wody i t. p. przy gaszeniu pożarów, po setkach lat, zastosowanie znajdują, pożarów których zarzewia z nieba spadają będą nie w formie piorunów, lecz burzących zapalających bomb, śmierć i zagładę przynoszących z sobą.

Schronisko dla najbiedniejszych.

(tp) **Kraków**, 29 sierpnia. Dom przy ul. Krakowskiej jest naznaczony krzyżem i tamże wmurowano tablicę pamiątkową światłobliwego brata Alberta, t. j. Adama Chmielewskiego z jego portretem w reliefie, jego datami biograficznymi (1846—1916) i datą powstania pierwszego dzieła ofiarnej publicznej służby albertyńskiej w Krakowie: 1888.

Dom ten jest własnością miejską, jak i te, które na jego zapleczu dokoła dużego podwórza się kupią; jest tam stara szkarpa podparta kamieniczką z wieku XVII (frygosiowską zwana) i dwa o setkę lat młodsze długie parterowe budynki. Od roku 1892, gdy powodziła załaga „Ogrzewalnia“ przy ul. Piekarskiej, gdzie albertyńska Caritas pierwsze kroki stawiała, od tego czasu tutaj skupia się cała praca albertyńskich, mających obecnie około 150 różnego pokroju ubogich w swej pieczy, którzy tu znajdują przytułek i strawę.

Większość dzisiejszych podopiecznych to uchodźcy ze wschodnich krain Polski, przekazani tu przez RGO, reszta, to biedota miejsowa, przydzielona tu przez Miejską Opiekę Społeczną, która na te cele prócz pomieszczenia daje także światło, opał, wodę i pewien miesięczny ryczałt. Jednak w 80 procentach utrzymanie zakładu opiera się o własne dochody Zgromadzenia albertyńskich, na co się składają dochody z Powiatowej Hurtowni Soli im. od danej jeszcze w r. 1906 i pomoc z gospodarstwa nad Rudawą.

Do czasu wojny poważną pomoc dawała **fabryka mebli giętych**, w której pracowali pensjonariusze zakładu. I dziś oni nie proują, chętnie wprzegając się w pracę gospodarczą swego opiekuńczego zakładu, a dopomagają mu i w ten sposób, że w pewnych większych restauracjach zarabiają (np. przebierając ziemniaki), przyczem wy-

nagrodzenie dostają w naturze, najczęściej w chlebie, który idzie na wspólny użytek. Wnosząc z wielkości krom chleba, jakie teraz właśnie przypada każdemu w dwóch kawalkach jako dodatek do gęsto kraszonej grochowej zupy — chleba tego wiele tu potrzeba. Zbiegli się tu ludzie — a raczej: spędził ich tu los — z całego polskiego świata. Polacy, nie brak jednak i Ukraińców; takim bowiem, którzy się nie mogą wykazać dokumentami Komitet ukraiński nie przyjmuje. Więc jest jakiś taki rzekomo, pochodzący z Buczacza, jest inny, z którym wogóle dogadać się nie można. Jest paru starców, są młodzi i starzy, kobiety i dzieci. Jest maly Genio z pod Brodów, radujący wszystkich swoją beztróską, nie pomny tego, co w snach przesładuje matkę jego, gdy się jej zwiduje, że znów idą watachy palić i mordować. **Tu spokój dla wszystkich i dla wszystkich nadzieje przetwarzania w skromnych warunkach życia i pracy.**

Dla tych, co tylko tedy w życiowej wędrówce dalej przechodzą, dom jest otwarty na przeciąg od jednego dnia do trzech tygodni. Zgodliwie dzieła się przestrzenia sal mieszkalnych, gdzie dla każdego schludne łóżko i w obrębie szafki nocej własne gospodarstwo. Łazienka zapewnia czystość ciała — kaplica daje okazję dla zbicia się z duszy ciężaru i kalających nalciałości. Jest wiecierz. Gromadzą się w odpozyunku po ławach, pogadują spokojni, stateczni; jeden z nich tylko cały w drganiach czy dęgawkach z trzesaceniami rekoma — opowiada jakieś obojętne przeżycie — to paraliż, a inny, chłopak jeszcze w bezruchu tępnym trwa, jak zawsze od trzech miesięcy, gdy go po ciężkim wstrząsie nerwowym przysłano. **I dla nich, dla takich właśnie umięja albertyńscy stworzyć dom, był, pracę, jak tego nauczał wielkiej pamięci ich nauczyciel, wielkiej pamięci brat Albert.**

Słomniki, stara osada rzemieślnicza.

(tp) **Kraków**, 29 sierpnia. W niewielkiej odległości od Krakowa, w kierunku północnym, leżą Słomniki. Ze stacji idzie się szeroką drożką przez łączkę, drogą bitą, omijając, gdzie kurz się pyli z pod kół wozów mnogich, ciągnących do ucieierpiacej zwłoki roboty. Na wysokim wzgórzu o zarwanej pionowej lessowej ścianie miło rysuje się nieskomplikowany zarys osady, której miastem być przypadło.

Na stoku wzgórza gęsty zagaj pokrzyw i ostu. Terasowo wytyczone uliczki; na białe pomalowane, małe, czyste domki, przy nich w gliniastym stoku kopane piwniczki. Tuż rynek, jak na Słomniki — ogromny. — Na jego środku figura Matki Boskiej, objęta drzewami i kwieciami. Po krajach gazony z pisaną prośbą, by ich nie trawować — i w kwadrat ustawione domki, przeważnie parterowe; wiele z nich posiada bramne przejazdy, wiodące na zajezdne podwórza.

Czołem do rynku zwraca się dwuwieżowy kościół murowany, będący dobrym przykładem starożytności poważną snycerską pracę w ołtarzowej rzeźbie, o poprawnie malowane obrazy i o dobrą polichromię ścian. Świątynia ta, to już następna po drewnianym kościele, który w XVII wieku stanął na miejscu pierwotnego; tamten zaś, wzniesiony w roku 1335, pogorzał był w r. 1680. Widać z tego, że Słomniki mają znaczną przeszłość.

Istotnie, to bardzo stara, śródleśna osada kupiecka, kędy szedł trakt handlowy

Dobroczynne działanie słońca.

(tp) **Kraków**, 29 sierpnia. Światło słoneczne ogromne znaczenie dla zdrowia ludzkiego. Na naszym globie jest ono jedynym z najniezbędniejszych warunków istnienia organizmów roślinnych, zwierzęcych i ludzkich.

Według przysłowia włoskiego — **do mieszkania, do którego nie zagląda słońce, często wchodzi lekarz.** W czym leży głębia tego powiedzenia? **Słońce zabija chorobotwórcze bakterie.** A więc np. zarazki tyfusy giną w promieniach słońca już po dwóch godzinach. Słońce uśmierca zarazki gruźlicy po kilkunastu minutach. Promień sło-

neczny doskonale dezynfekuje odzież po osobach, które przechoziły choroby zakaźne; dlatego też odzież, dywany trzeba często wietrzyć na słońcu; zabija ono nie tylko bakterie, lecz również insekty, np. mole. Z powyższego wynika, że nasłonecznione mieszkanie niema zarazków chorobotwórczych; te ostatnie gnieżdżą się w mieszkaniu wilgotnym, ciemnym.

Badania wykazały, że zwierzęta, hodowane w ciemności, szybko marniały; natomiast rzymano w pomieszczeniach słonecznych, rozwijały się szybko i przybierały znacznie na wadze i wzroście. Te same obja-

Wielkiemu Długosza w kronice już wspomniany, a prowadzący z Wieliczki przez Kraków do Miechowa i Jedrzejowa. W Słomnikach znajdowała się dla przewoźnej soli stacja celna, z czego w pewnym procencie do roku 1880 krowstały krakowskie Klaryski od św. Andrzeja. Od roku 1558 dzięki łasce króla Kazimierza Wielkiego Słomniki otrzymały prawa miejskie, a królowie stale opiekowali się miastem, jak o tem świadczy np. edykt króla Kazimierza Jagiellończyka (rok 1454) „aby nikt nie pozwalał się przeskadzać, ani tamować wolnego po kraju jeżdżenia ze solą i jej sprzedawaniu, gdyż przekonawszy się, iż takowa służy mieszczanom według starego zwyczaju...“.

Mięcyna, jak zawsze u nas, miała charakter rzemieślniczo-kupiecki, przyczem do czasu wojny szewstwo było tu najsilniej rozwinięte (300 szewców). Przez wojnę rozdzierała się Słomniki jak można i jak trzeba, np. w chwili obecnej dając liczne zastępy ochotniczych robotniczych robotników do ziemnych prac obronczych. Zresztą pomimo naturalnej stagnacji w czasie tym zarząd miejski zrobił ważny krok naprzód, budując nową rzeźnię miejską.

Aby dalej!

wy zaobserwowano u roślin. Zapewne każdy z nas zauważył, jak kwiaty pokojowe zwracają swe liście i lodygi w stronę okna, a więc światła i słońca, jak kłaczka ziemniaków w piwnicy pod wiosną strzelają w górę i cisną się wszystkie do okienka, przez które wnika światło i słońce. Widać słońce ma jakiś cudowny wpływ na rozwój, skoro wszelkie życie organiczne garnie się do niego i chce zetknąć się z niem bezpośrednio.

Nie inaczej jest z człowiekiem. Dzieci wychowane w ciemnych i wilgotnych mieszkaniach są chorowite, anemiczne, rachityczne; wśród tych dzieci zaobserwowano największą śmiertelność. Dzieci rosące w mieszkaniach słonecznych są zdrowe i radosne. Dlatego też niemowlęta powinny jak najwięcej przebywać na powietrzu i słońcu. W ciepłe słoneczne dni nie trzeba otulać dzieci; przeciwnie, ubierać je lekko, aby promień słońca i światło miały wszędzie dostęp. **W powietrzu i w promieniu słonecznym jest siła oraz budulec dla rozwijających się dzieci.**

Słońce zapewnia również lepsze samopoczucie psychiczne. Doświadczaliśmy osobiście nieraz, jak samopoczucie nasze zmienia się momentalnie, gdy schodzimy do suteryny i piwnicy. W promieniach słonecznych wzmagają się energia i chęć do życia. Wobec tego pomyślmy zaraz, czy nie dałoby się jakoś rozjaśnić naszego mieszkania, wpuścić więcej słońca, względnie światła.

Kiedy na oknach wiszą grube firanki, bardzo utrudniające wejście słońca i światła. Byłoby w mieszkaniu natychmiast pogodniej, gdyby je całkiem zdjąć i schować do komody. Snop światła załalby pokój i tak już ciemny ze względu na stronę wschodnią. Zdjęcie firanek zaleca się również ze względu na ochronę przeciwpożarową; zmniejsza się przez to możliwość pożaru. Ogień łatwo ima się firanek, a od firanek pokój szybko stanie w płomieniach. Możliwość tego uniknąć, gdyby tylko była góla framuga okna.

Gdzieindziej niema firanek, ale za to są brudne szyby. Brud izoluje mieszkanie od słońca i światła. Trzeba je wobec tego częściej myć.

Tam znowu nie widać firanek, szyby zaś czyszczone jak lustro, ale **zato calusiński parapet zastawiony jest doniczkami pięknych rosnących kwiatów**; prawie do połowy przesłaniają one okno i doskonale spełniają rolę firanek oraz brudnych szyb. Naturalnie kwiatkom służy takie ustawienie, co widać po ich bujnym kwieciu i liściach; ale w danym przypadku chodzi tu chyba o ludzi w mieszkaniu, a nie o kwiatki. **Ludzie potrzebują światła i słońca**, kwiatki zaś można zdjąć z okna i ustawić je gdzieindziej. Wszyscy domownicy będą mieli odrazu lepsze samopoczucie.

Pamiętajmy zatem: zdjąć firanki, zastawić doniczki z kwiatkami, często myć szyby i ciągle otwierać okna i wietrzyć mieszkanie. Program łatwy do wykonania, a w skutkach bardzo wielki.

Tylko trochę chęci i świadomości!

CIEKAWOSTKI.

Nazwa Kanady.

Kilka jest podań, co do początku nazwy Kanady. Jedni utrzymują, że ten wyraz w języku krajowców oznaczał zbiór chat czy szałasów, inni zaś twierdzą, że kiedy Hiszpanie po zbadaaniu tego kraju nie znaleźli w nim złota, opuścili go mówiąc „Aca nada“ (Tu nic niema). Z tego miała powstać nazwa Kanady.

Pierwsza broń.

Pierwsza broń palna została sprowadzona do Niemiec za panowania domu Luksemburskiego. Zaczęło ją wyrabiać naprzód w Augsburgu w r. 1372, a pierwszym fabrykantem był Johan von Arow. Jedno z dział, które odłał w roku 1378, rzucalo pociski na odległość tysiąca kroków. Od tych pierwszych armat do współczesnych dział Kruppa, co za olbrzymi postęp!

Kropka nad „i“.

Starożytni Rzymianie nigdy nie stawiali kropki nad „i“, dlatego też nie spotykamy jej w rękopisach łacińskich. Dopiero kiedy zostało wprowadzone pismo gotyckie, w którym litera y, m, n, składają się z prostych łasek jak „i“, zaczęto dla uniknięcia pomyłek kłaść nad tą ostatnią literą akcent, który z biegiem czasu zmienił się w kropkę.

ZSRR zdobywa biegun północny

(tp) Celem uzyskania najbardziej bezpośredniego kontaktu z całym światem — niezbędnego dla penetracji idei komunistycznej na obydwoch półkuliach — bolszewicka Rosja od początku swego istnienia stara się wyzyskać wszystkie możliwe drogi, i to zarówno powszechnie znane, jak i niebrane dotychczas jeszcze przez nikogo w rachubę.

Mając pośrednio zamkniętą drogę na Atlantyk, bolszewicy stworzyli sobie okno wypadowe na ten ocean w postaci baz na półwyspie Kola i nad morzem Białym, a to w Murmańsku, Poljarnoje i Archangielsku. Czerwona aktywność na Oceanie Lodowatym nie ogranicza się jednak tylko do wybrzeża taksamo, jak nie zdążyła wyłączać do jednego celu: uzyskania połączenia z Atlantykiem. Aktywność sowiecka rozciąga się aż po biegun, a ściślej mówiąc, nawet poza biegun. Celem jej zaś uzyskanie łączności z leżącym poza biegunem północnym kontynentem amerykańskim. Fakt, że ekspansja bolszewicka na obszar arktyczny posiada cele strategiczne, potwierdza choćby gorączkowość, z jaką Sowiety wieleją w granice swego terytorium wyspy arktyczne, leżące przed północnym wybrzeżem rosyjskim.

W dniu 15 kwietnia 1923 r. Unja Sowiecka za-

komunikowała poszczególnym rządów, że wszystkie wyspy, leżące w obrębie wybrzeża północnej Syberji, uważa—odtąd za swą własność. Odnosiło się to do wysp zarówno odkrytych już, jak i czekających jeszcze na odkrycie, a położonych pomiędzy południkami: 32° 4 min. 35 sek. na wschód i 168° 49 min. 32 sek. na zachód od Greenwich. Uprzednio jeszcze, bo pod koniec 1924 roku bolszewicy wywiesili swą flagę na wyspach Wrangla, choć z tytułu pierwszeństwa odkrycia należały się te wyspy Stanom Zjednoczonym. W roku 1928 bolszewicy wzięli również w swe granice Ziemię Franciszka Józefa, wyspy odkryte przez poddanych cesarza austriackiego, Payera i Weyprechta. Na wyspach Rudolfa i Hookera, należących do tego archipelagu wzniesiono stacje polarne. Z wyspy Rudolfa odleciała też ekspedycja lotnicza do bieguna północnego w maju 1937 roku.

W rozdziale ziemiami podbiegunowymi kierowano się tak zwana zasadą południków, to znaczy każdemu państwu przysznano te lądy i wyspy, które leżą na północ od jego granic, zamknięte odpowiednimi południkami. Fakt ten nie przeszkodził jednak zupełnie Rosji Sowieckiej do zadomowienia się na Szpicbergach, chociaż wyspy te należą faktycznie do Norwegji. Na Szpicbergach, które w czasie obecnej wojny były celem śmiałej akcji niemieckiej marynarki wojennej, znajdują się bogate złoża węgla kamiennego,

bardzo dogodnie dla eksploatacji ze względu na płytkość pokładów. Jedna kopalnia na Szpicbergach znajdowała się przed wojną w rękach norweskich, a druga w sowieckich. Obecnie bolszewicy opanowali cały archipelag i wnoszą tam szereg urządzeń wojskowych, m. in. radiostacje. One były właśnie celem wspomnianego ataku niemieckiego. Przed wojną wydobyte węgla w ilości rocznej 686.000 ton przypadało w 400.000 ton na kopalnię sowiecką. Węgla na Szpicbergach wspólnie z węglem, wydobywanym nad Peczerą stanowi bazę materiałów opałowych i pędnych dla żeglugi arktycznej.

Bazy na wyspach wysuniętych w kierunku bieguna północnego posiadają szczególne znaczenie w związku z planami utworzenia połączenia lotniczego z Ameryką Północną poprzez biegun. Loty próbne, podejmowane jeszcze przed wojną przez bolszewików, wykazały doniosłość stałej i regularnej służby meteorologicznej na Dalekiej Północy. Wystarczy spojrzeć na mapę, aby zrozumieć szczególnie dogodnie dla tych celów położenie Ziemi Franciszka Józefa i Szpicbergów. Wyspy te posiadają decydujące wprost znaczenie dla organizacji służby lotniczej z Moskwy do Ameryki Północnej, umożliwiającą Sowietom dokonanie ponad biegunem skoku na drugą półkulę, a co za tem idzie, ułatwiającej bolszewikom pozyskanie dla swych celów nowej drogi wypadowej.

Ogrody zoologiczne z przed 3000 lat.

Europejczykom wydaje się, iż w wielu dziedzinach jesteśmy pierwszymi i nadszczymy byliśmy zdziwieni, gdyby nam powiedziano, że ogrody zoologiczne istniały już na tysiąclecia przed nami.

Ostatnio prace archeologiczne, prowadzone w dolinie rzek Eufratu i Tygrysu, wykazały, że jeszcze przed trzema tysiącami lat istniały tam już ogrody zoologiczne i menażerie.

Wypokopiska w Egipcie dostarczają nam dowodów, iż starożytni Egipcjanie byli wielkimi miłośnikami zwierząt, czego dowodem są liczne groby, w których znaleziono zmunifikowane zwierzęta jak krokodyle, byki, węże, koty, płaki a także i małpy.

Przeprowadzone badania archeologiczne na terenach Chin dostarczyły dowodów, że już na tysiąc lat przed naszą erą istniały tam ogrody zoologiczne o wybitnie naukowym charakterze. Napisy, które się wcale nieźle zachowały pozwalają zrekonstruować wygląd ówczesnych zoo. — Brakowało w nich jedynie wielkich drapieżników afrykańskich, natomiast żyły w owym czai-

sio liczne zwierzęta, które obecnie zupełnie zagnęły.

Do jednych z największych ogrodów zoologicznych w zamierzchłej przeszłości należał ogród zoologiczny w państwie Azteków, założony przez króla tychże Montezumę.

Hiszpanie, którzy przybyli do Meksyku w latach około 1500, odnaleźli ślady tego wielkiego zwierzyńca, który znajdował się we wspaniałych ogrodach królewskich, a ponadto według źródeł hiszpańskich znajdowały się także w tych ogrodach i akwarjach, w których zaaklimatyzowano morskie ryby w słodkiej wodzie. — Nawiasem należy dodać, iż Aztekowie, którzy oddawali kult religijny pewnym gatunkom węży, utrzymywali wielkie farmy węży.

W Europie spotykamy dopiero pierwsze menażerie z czasów Ludwika XI, króla francuskiego. Jednakże następca tegoż Henryk III-ci za poradą jednego z wróżbitów, kazał wybić wszystkie zwierzęta.

Dopiero Ludwik XIV założył w Wersalu prawdziwą menażerię, która dała początek wielkiej menażerii francuskiej. Podczas oblężenia Paryża

w r. 1870/71 spotkał ją niestety smutny los, albowiem została przez mieszkańców Paryża skonsumowana doszczętnie z powodu głodu wśród obłożonych.

Dopiero później powstały słynne menażerie londyńska, hamburska i znane berlińska zoo.

Obecnie na kuli ziemskiej znajduje się około trzysta ogrodów zoologicznych, dowodzi to wzrostu zainteresowania się ludzi zwierzętami. — Wszystkie prawie zwierzęta nauczone są już hodować i rozmnażać.

A. J.

— Ale mamusia nie wiedziała, że tu będą takie małe filiżanki.

Wspaniałomyślny.

Śluzący: — Jaśnie panie, miałem dziwny sen, śniło mi się, że mi jaśnie pan dał 10 złotych na piwo.

Pan: — Dobrze, możesz je zatrzymać.

Kłamstwo.

Gluchy słyszał, jak niemy powiedział, że ślepy widział, jak kulawy biegł.

Podział.

(Ap.) — Co ci się stało Franek? Całą gębę masz posiniaczoną!

— A no, wczoraj był u nas podział spadku, więc dostałem swoją część.

Gąsior.

(Ap.) W pewnej wiejskiej chacie nocował podróżny, a rano na podziękowanie ukradł gąsiekę. Skoro babina spostrzegła stratę, puściła się za podróżnym, doznała go i zażądała zwrotu gąsiki.

— Jakże głupiec ze mnie — powiada podróżny, zwracając niechętnie skradzionego ptaka — ja myślałem, że to gąsior...

WESOŁY KĄCIK.

Kobięca logika.

On: — O co ty się właściwie tak gniewasz?
Ona: — Niestety, nie pamiętam, ale nigdy ci tego nie wybaczę.

Wyjaśniła.

Mała Jadzia jest na podwieczorku imieninowym. Ze smakiem pije kawę. Pani domu zapytuje, czy wypije drugą filiżankę.

— Nie, dziękuję. Mamusia powiedziała, że to nieładnie pić więcej jak jedną filiżankę. Po chwili namyśli, dodaje:

Obwieszczenia urzędowe

UWAGA!

Wszyscy byli polscy urzędnicy, pracownicy umysłowi i fizyczni Urzędu Statystycznego Generalnego Gubernatorstwa, którzy jeszcze w sierpniu 1944 byli zatrudnieni, zgłaszają się w środę dnia 30 sierpnia 1944, między godziną 9 a 14-tą w budynku Biblioteki Narodowej, Ausseing 40, po odbiór swych poborów za wrzesień 1944. Pobory podjąć można tylko osobiste przy okazaniu książeczki pracy, legitymacji służbowej i dodatkowej. Wypłata odbędzie się jedynie w oznaczonym dniu. Równocześnie należy przynieść ze sobą karty żywnościowe za miesiąc sierpień 1944, celem pobrania papierosów.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Innere Verwaltung
Statistisches Amt
Dr. Müller
Direktor

Obwieszczenie

Począwszy od 1 sierpnia 1944 r. aż do odwołania wypłaca się gotówką zasiłki z ubezpieczenia emerytalnego robotników, pracowników umysłowych i wypadkowego w wyznaczonych terminach.

Wypłaty dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Krakowie, Piękarska 4, zaś dla rencistów, mieszkających poza Krakowem — najbliższej polskiej Ubezpieczalni Społecznej w GG. i jej Oddział.

Jako dowód uprawniający do świadczeń należy przedłożyć orzeczenie rentowe, ostatni odcinek pocztowy i dowód osobisty.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych — Oddział w Krakowie.

Spzedaż

Zegarmistrz-jubiler, pojecha: C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 5552
Firma S. Chwilkowski, Zakład zegarmistrzowski pod Arkadami, Kraków, Krakowska 1, pojecha: biżuterie, wyroby srebrne i różne praktyczne upominki, oraz wykonuje wszelkie naprawy zegarków.

Kamienicy piętrowej, 10 ubikacji, 1/4 część, sprzedaż: Kraków, Basztowa 10/1. Gospodarstwo 6 morgów, budynki murowane, 7 kilometrów od Krakowa, sprzedaż zaraz: Kraków, Zwierzyniecka 11, Biuro „Krakus”. 5556
Kamienice, wille, domy, parcele, sprzedaż: „Informator”, Kraków, Pijarska 19. 5557
Gospodarstwo 16 morgów bez budynków z resztówką, lub połowę, sprzedaż w Radziszowie. Zgłoszenia: Kraków Florjańska 18, II piętro, oficyna, telefon 299-28. 5628
Fabrykę wody sodowej z kompletnym inwentarzem żywym i martwym w pełnym ruchu, sprzedaż. Wiadomość: Kraków, Florjańska 18, II piętro, oficyna, telefon 299-28. 5631

Kupno

„Kraakus” do szycia, tapczan, kupię zaraz: Kraków, Zwierzyniecka 9, m. 1. 5552
Zegarmistrz-jubiler, kupuje C. Chwilkowski, Kraków, Florjańska 3. 5552
Kupuję za gotówkę ubrania płaszcze, spodnie, marynarki. Kraków, Starowiślna 80, Sklep. Tel. 185-25. 5513
Kupuję używaną garderobę. Kraków, Bracka 10, m. 7, oficyna. 5509
Kupuję dla klientów gotówkowo i płac najniższe ceny za: aparaty fotograficzne małoobrazkowe, lekkie maszyny do pisania, rachowania, zegarki markowe, kolczyki, pierścienie, brzoletki, ubrania, płaszcze damskie, peleryny nieprzemakalne, futra, otomany, pianina i różne używane rzeczy. Kraków-Podgórze, Zamojskiego 69, m. 5. 5655
Pianino, lub fortepian, krótki, kupię zaraz. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5657”.

Przyjmuję do komisowej sprzedaży, oraz kupuję obrazy, perskie dywany, makalę, świeczniki mosiężne, antyczne meble itp. dzieła sztuki, porcelane, oraz całe zbiory: „Der Deutsche Kunstladen”, Krakau, Hauptstrasse (Sławkowska 10), telefon 186-87. 4191
Meble używane, kupuję zaraz gotówkowo, Hala Meblowa Kraków, Grodzka 59.
Kupuję obrazy znanych artystów polskich — płaci solidnie Wawrzęcki, Kraków, Wiślna 9. 4759
Obraz sprzedasz najkorzystniej Wawrzęcki, Kraków, Wiślna 9. 5341
Aparat fotograficzny, kupię, Kolektura Nr. 10, Kraków, Wielopole 32. 5369
Zegarek na rękę, kupię. Zgł. do Kolektury Nr. 10, Kraków, Wielopole 32. 5370
Płaszcz damski, wełniany, jasny, okazujecie do sprzedania. Kraków, ul. Lubicka 15, m. 2, od 9—15. 5600
Kapelusz (velour) 56, smoking, na średnią figurę, w b. dobrym stanie, półbuty 44/45, maszynkę do kawy na 2 osoby (spiritus), żelazko na każdy prąd, laskę w oprawie srebrnej, lampę nocną, wannę, bieliznę męską, sprzedam. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5611”.

Wzmocniacz gramofonowy w skrzynce, do sprzedania. Ogłądać 12—15. Kraków-Podgórze, Benedykta 11, m. 3. 5644
W pięknej szafce patefon elektryczny, okazujecie do sprzedania. Ogłądać od 12—15 i 18—21. Kraków-Podgórze, ul. Benedykta 11, m. 3. 5643
„Polmet” patefon walizkowy, 2 sprężynowy, okazujecie do sprzedania. Ogłądać 12—15. Kraków-Podgórze, ul. Benedykta 11, m. 3. 5644
Sypialnia kompletna, maszynowa, z wspaniałymi materacami, okazujecie do sprzedania. Kraków, Krakowska 26, w bramie — Hala meblowa. 5648
Łańcuszek z krzyżkiem, oraz małą brzoletkę, sprzedam. Kraków, Plac Groble 20, m. 6. 5649
Fortepian, pianina — sprzedaż, kupno, zamiana. — Skład Fortepianów Heleny Smolarskiej, Kraków, Sławkowska 4.
Sprzedam 45 płyt gramofonowych, w dobrym stanie. Kraków, Wielicka 21/1.
Pianino, bardzo ładne, markowe, pancerno-krzyżowe, piękny ton i wygląd, sprzedam. Kraków, ul. Świeradzińskiego 17, m. 1. 5652
Maszynę do szycia „Singer”, gabine- tową i męską, sprzedam zaraz. Kraków, Skaleczna 1, m. 3. 5525
Maszynę do szycia, dobrą, sprzedam. Kraków, Błych 6, m. 13. 5426

Od dnia 29. do 31 sierpnia 1944 r.:
APOLLO św. Tomasza 11
TAJEMNICA ALEKSA ROSCHERA.

WANDA św. Gertrudy 5.
WIZJA NAD JEZIOREM.

SZTUKA św. Jana 6.
MIŁOŚĆ WSZYSTKO WYBACZA

ATLANTIC Stradom 15.
SZCZĘŚLIWE MAŁŻEŃSTWO

UCIECHA Starowiślna 16
KOLEGA ZARAZ PRZYJDZIE

STELLA Lubicz 15.
BIAŁY SEN

Początki seansów w dniu powszednie o godz. 14, 16 i 18. W niedzielę i święta o godz. 11, 14, 16 i 18.

Pa rozpoczęciu Tygodnika, wstępy wzbroniony.

Wolne posady

Biuro Informacyjne dla pracowników fizycznych i umysłowych Krakau, Burgstrasse (Grodzka) L. 60, z pośrednicząca do miejscowości zatrudnienia rodzina, lub znających w Rzeczy Niemieckiej. Osoby znających w Rzeczy Niemieckiej, przyjmie firma „Gazochemia”, Kraków, Pijarska 19. 5363
Potrzebna służąca z gotowaniem od zaraz. Dobre warunki. Skawina. Wiadomość: Kraków, ul. Podbrzezie 5, m. 7.
Kobieta umiejająca gotować, oraz kobieta do sprzątnięcia, potrzebne od zaraz do restauracji. Kraków, ul. Józefa 6.
Dziewczyna do kuchni, potrzebna natychmiast. Restauracja „Adria”, Kraków, św. Sebastjana 36. 5571
Do zakładów przemysłowych na terenie Rzeczy Niemieckiej, poszukiwani robotnicy i robotnice fabryczni. Wyjaśnienia i zgłoszenia w Biurze Informacyjnym dla pracowników fizycznych i umysłowych w Krakau, Burgstr. (Grodzka) 60.
Cieśle, fachowcy betonowi, maszyniści do betoniarek i pomocnicy budowlani w każdej ilości do pilnych robót, poszukiwani. Mieszkanie, utrzymanie i ewen. częściowe dostarczenie ubrań zapewnione. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 646K”.

Posad poszukują

Samotna, inteligentna wdowa, zajmie się samodzielnie prowadzeniem gospodarstwa u samotnej osoby na prowincji. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5461”.

Kupno nieruchomości

Kupię małą realność lub część z wolnym mieszkaniem wprost od właściciela. Wymagane światło i woda. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5482”.

Spzedaż nieruchomości

Parcela, 570 m², frontu 17 m, Osiedle Oficcerskie, sprzedaż: Kraków, Basztowa 10, m. 1. 5531
Parcela, 280 sążni, frontu 27 m, Łagiewniki, sprzedaż: Kraków, Basztowa 10, m. 1. 5646
Domek murowany, jednorodzinny, Wola Duchacka, sprzedaż: Kraków, Florjańska 18, II piętro, oficyna, telef. 299-28. 5630

Gdybyś potrafił być mi dobrym przyjacielem i towarzyszem życia, znalazłbyś w starszej, kulturalnej, niezależnej pani, troskliwą, pracowitą i oddaną żonę. Panowie zdecydowani o wyższej kulturze, proszeni o wypowiedzenie się. Cel matrym. Wyczerpujące zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5606”.

Noclegi

Noclegi: Kraków, Florjańska 3, m. 8. 5421
Noclegi: Kraków, Szewska 7, m. 7. 5345
Noclegi inteligencji: Kraków, Radziwiłłowska 14, m. 2. 5345
Noclegi: Kraków, Grodzka 59, m. 12. 5348
Noclegi przyjezdnych, Kraków, św. Sebastjana 34, m. 2. 5348
Noclegi: Kraków, Starowiślna 52, m. 13. 5348

Nauka i wychowanie

Profesor b. Akademii Handlowej w Krakowie wyuczy Księgowości wszelkich systemów, nadto matematyki, fizyki i chemii w zakresie gimnazjalnym i licealnym. Zgłoszenia: Kraków-Podgórze, Kalwaryjska 64, m. 9, godz. 11—13 i 18—20. 5179
Wycieczam w krótkim czasie języka niemieckiego, francuskiego, angielskiego. Konwersacja, korespondencja — także indywidualnie. Kraków, ul. Syrokomli 17, m. 5. Zgłoszenia od 9—11 i od 15—17.
Udziałem lekcji fortepianu. Kraków, ul. Mazowiecka 9, m. 6. 5435

Różne

Chrabąszczewicz Zianka i Gudza, dajcie znak życia. Nodzeński, Kraków, św. Tomasz 28. 5598
Winnicki Michał ze Lwowa, proszony jest o podanie swego adresu siostrze Annie Winnickiej, Kraków, ul. Madalińskiego 9. 5602
Dużą lodówkę na prowianty, lub lody, wypożyczę — dam dobrą cenę miesięcznie. Kraków, Lotokolektura, plac Dominikański 2. 5603
Maszynę biurową przerabia, odnawia, naprawia specjalista. Zychowicz, Kraków, Felicyana 21. 5610
Gdzie znajduje się, albo kto zna obecny pobyt Margarete (Wally) Bezzak siostry szpitalnej ze Lwowa, ostannie zatrudniona w warsztatach kolejowych we Lwowie. (Ostbahn-Ausbesserungswerk in Lemberg.) Dokładny adres proszę: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5658”.

S. p.
Lulin Józef PIOTROWSKI
obywatel m. Krakowa, b. długoletni Prezes Stow. Cukierników i Piekarzy w Krakowie
opatrzony św. Sakramentami po długich i ciężkich cierpieniach przesnął w Panu dnia 26. VIII. 1944 r., przeżywszy lat 73. Wyprowadzenie zwłok z Kaplicy na cmentarzu Rakowickim w Krakowie do grobowca rodzinnego nastąpi w wtorek, dnia 29. bm. o godz. 3¹⁵ popoł., na który to smutny obrzęd zapraszają w bardzo ciężkim bólu postrzępionym

S. p.
Wojciech LAZAROWICZ
Ociemniały inwalida wojenny
opatrzonej św. Sakramentami, zmarł dnia 28. VIII. 1944 r. po długich i ciężkich cierpieniach w 63 roku życia.

Nabożeństwo Żałobne
przy zwłokach odprawione zostanie w Kaplicy Cmentarza Rakowickiego w Krakowie, w Środę, dnia 30. VIII. br. o godz. 11-tej rano, na które-to smutne obrzędy Kolegów Zmarłego i Znajomych, zapraszają

Zguby — kradzieże
W Środę, 23. VIII. 1944 zgubiono w Gdowie, Zagorzanach, ewent. także w kierunku na Rabę młyn (Lejto), portfel z pieniędzmi i dokumentami, na nazwisko Richard Bangeter, zam. obecnie w Krakowie, Senatorska 19, m. 6. Uczciwego znalazcę proszę o zwrot za dobrym wynagrodzeniem w Krakowie, ul. Senatorska 19, m. 4. w Gdowie u Stefana Bujaka, w Zagorzanach 37 u Piotra Weglarza. 5487
Zgubiono Kennkarte, Nr. 4319, wydaną w Nowym Targu, na nazwisko Scisłowicz Władysław, Nowy Targ, Wąskomundzka 13. 643K
Zgubiono Kennkarte, Nr. 1310, wydaną w Nowym Targu, na nazwisko Janina Helena Zdanowicz, Nowy Targ, św. Anny 37. 644K
Zgubiono Kennkarte, wydaną w Nowym Targu, na nazwisko Kornat Zofia, Nowy Targ Kolejowa 10. 645K
Zgubiono Kennkarte, wydaną w Krakowie, na nazwisko Władysław Moskiewicz, zam. w Krakowie, ul. Pawia 1. 646K
Zgubiono Kennkarte, wystawioną w Krakowie, n. nazwisko Małkiewicz Jan, zamieszkały w Krakowie, ul. Berka Joselewicza 7, m. 17. 5639
Zgubiono 25. VIII. 1944 Kennkarte, na nazwisko Domicela Garstka, wystawioną w Krakowie, Obwód VII. 5645
24. VIII. 1944 zgubiono Kennkarte wraz ze zwolnieniem od robót okopowych od 15. IX. br., wydaną przez Dyrekcję Policji w Krakowie, Kartę Pracy i legitymację służbową, na nazwisko Irena Harat, zam. Kraków-Lagiewniki, ul. Lubomirskiego Nr. 476. 5660
Dnia 26. VIII. 1944 skradziono na placu Wolnicy portfel, w którym były pieniądze i dokumenty na nazwisko Kowaleński Szymon Stefan; Kennkarte, Nr. 05751, wydana przez Polizeipräsidenten in Warschau, dnia 27. III. 1944, Ausweis nauczytelni i nominacja, wydane przez Kreisschulrat w Warszawie i Ausweis nauczytelni, wydany przez Kreisschulrat Czortkow, District Galicia. Ausweis, wydany przez Ukraiński Komitet w Warszawie. Meza Iwana Ausweis, wydany przez Ukr. Komitet w Warszawie. Zgłoszenie: Kraków, Zielona 1A u dorozcy domu. 5658
Zgubiono Kennkarte, Nr. 4945, wydaną w Nowym Targu, na nazwisko Liput Jan, Nowy Targ, Bolesława Wstydliwego 23. 5660
Zgubiono Kennkarte, wydaną w Nowym Targu, na nazwisko Wróbel Jan, Nowy Targ, Leonarda 7. 642K
W dniu 24. VIII. 1944 został skradziony w czasie wsiadania do tramwaju Nr. 1 portfel z pieniędzmi, Kennkarte Nr. II 68282, Karta Pracy, poświadczające firmowe i inne. Proszę za wynagrodzeniem o zwrot dokumentów wraz z portfelem pod adresem: Teodor Jakubowicz, Kraków, św. Sebastjana 10, m. 15, oficyna. 5590
Skradziono dnia 24. VIII. 1944: Kennkarte, Nr. VI 93465, wystawioną w Krakowie, metrykę urodzenia, legitymację Kongregacji Kupieckiej w sklepie Madalińskiego 7 w Krakowie, na nazwisko Klara Pudło, Kraków, Barska 10, m. 2. Proszę zwrócić za wynagrodzeniem. 5595